

Sygn. akt V U 1047/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Adrianna Mongiallo

Protokolant: star. sekr. sądowy Klaudia Treter

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku S. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania S. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 2 września 2015 r. **znak** (...)

z dnia 6 października 2015 r. **znak** (...)

I. **zmienia decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 2 września 2015 roku i 6 października 2015 roku znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy S. N. prawo do emerytury od 15 września 2015 roku,**

II. **stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.**

sygn. akt VU 1047/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 2 września 2015r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy S. N. prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie spełnia warunków do uzyskania świadczenia, określonych w przepisach art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.), gdyż nie udowodnił wymaganego 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych, a jedynie 1 rok, 5 miesięcy i 28 dni takiej pracy. Organ rentowy odmówił zaliczenia wnioskodawcy do szczególnego stażu pracy okresu zatrudnienia w (...) S.A. we W. w latach 1985-1991 z przerwami, od 1 czerwca 1978r. do 31 listopada 1978r. w (...) Sp. z o.o. w P. oraz od 1 grudnia 1978 r. do 30 września 1984 r. w (...) Sp. z o.o. w L., wobec braku prawidłowo wystawionych świadectw pracy potwierdzających te okresy zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Decyzją z 6 października 2015r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. również odmówił wnioskodawcy S. N. prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu decyzji z 2 września 2015r., odmawiając dodatkowo zaliczenia wnioskodawcy do szczególnego stażu pracy okresu jego zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w L., wobec braku prawidłowo wystawionych świadectw pracy potwierdzających te okresy zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Wnioskodawca S. N. wniósł odwołania od obu decyzji z wnioskiem o ich zmianę, poprzez przyznanie mu spornego świadczenia. Domagał się uznania za pracę w warunkach szczególnych wszystkich zakwestionowanych przez organ rentowy w decyzjach okresów jego zatrudnienia, a nadto okresów jego pracy na stanowisku spawacza w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w L. od 1 sierpnia 1991r. do 30 marca 1992r. oraz w (...) Sp. z o.o. w G. od 24 lipca 1995r. do 30 kwietnia 1997r.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonych decyzjach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca S. N. urodził się (...) Na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnił 27 lat, 5 miesięcy i 20 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 1 rok, 5 miesięcy i 28 dni okresów pracy w warunkach szczególnych. Wnioskodawca nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Dnia 20 sierpnia 2015r. wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę po raz pierwszy. W wyniku jego rozpoznania wydano decyzje odmowne zaskarżone w niniejszej sprawie.

/okoliczności bezsporne/

W okresie od 1 czerwca 1978 r. do 30 listopada 1978 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w P. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku ślusarza. Spółka wykonywała kapitalne i bieżące remonty pieców hutniczych na terenie Huty (...) w L.. Remontowano w brygadach 10-12 osobowych piece anodowe, szybowe, konwertorowe i zawieszonowe. Brygady składały się głównie ze spawaczy, którzy wykonywali pracę na oddziale w ruchu – Wydziale (...) Huty (...). Na czas remontu wyłączony z użycia był tylko piec przeznaczony do remontu, a sąsiednie piece pracowały. Ponadto w brygadzie byli ślusarze, pracujący głównie w warsztatach, którzy na oddziały remontowanych pieców dostarczali jedynie elektrody i wymieniali butle. Prace remontowe polegały na demontażu elementów pieca palnikiem gazowym i przyspawaniu nowego elementu. Remonty obejmowały wszelkie części pieców – podesty, rynny, zbiorniki zasypowe, kominki awaryjne, dzwony. Prace spawalnicze i wypalnicze (wycinanie palnikiem) wykonywali zarówno spawacze z uprawnieniami, jak i bez uprawnień. Spawanie przez spawaczy wykwalifikowanych dotyczyło ostatecznego łączenia elementów pieca, które były poddawane kontroli dozoru badaniem rentgenowskim. Dotyczyło to elementów narażonych na duże ciśnienie. Pozostałe elementy były łączone, spawane i wypalane przez pracowników, którzy potrafili spawać i wypalać elementy metalowe lecz nie ukończyli odpowiedniego kursu. Głównie spawali oni takie części pieca, jak podesty, obarierkowanie, zbiorniki zasypowe. Takie podstawowe prace spawalnicze, niepodlegające kontroli, w pełnym wymiarze czasu pracy i stale wykonywał wnioskodawca, ponieważ spawania nauczył się w szkole przykładowej podczas praktycznych zajęć nauki zawodu w wymiarze 3 dni w tygodniu.

Za pełen okres zatrudnienia pracodawca wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych wskazując, że wykonywał on prace na stanowisku ślusarza, wymienionym w dziale XIV poz. 12, pkt 4 Wykazu A Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985r. w sprawie stanowisk, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego

d o w ó d: - zeznania świadka J. K. , e-protokół z 23.02.2016 r., 00:06:39-00:24:00;

- zeznania świadka Z. K. ego, e-protokół z . 23.02.16r. , 00:24:45-00:36:00;

- przesłuchanie wnioskodawcy, e-protokół z 23.02.16r . 01:13:20-01:36:00 ;

- akta emerytalne wnioskodawcy;

-akta osobowe wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w P. ;

Od 1 grudnia 1978r. do 30 września 1984r. wnioskodawca pracował w (...) Zakładzie (...) w L. ((...) po przejęciu zakładu (...) Sp. z o.o. w L.). Zarówno zakres działalności nowego zakładu, jak i zakres obowiązków pracowniczych wnioskodawcy nie zmienił się w stosunku do poprzedniego okresu zatrudnienia. Spawał elementy na styk i wycinał palnikiem acetylenowym zużyte fragmenty pieców. Był kierowany do prac remontowych pieców szybowych na oddziale Huty (...) i pieców zawieszinowych na oddziale Huty (...). Jego stanowisko pracy w dokumentach określano jako ślusarz, a w karcie obiegowej z 29 września 1984r. ślusarz-spawacz.

Wnioskodawca został skierowany przez pracodawcę na kurs spawania. Podstawowy kurs spawania elektrycznego i gazowego wnioskodawca zakończył 2 lipca 1982r. i od tego czasu wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy spawanie specjalistyczne, dozorowane – tj. kontrolowane rentgenem, tych elementów, które w piecach były narażone na wysokie ciśnienie.

Pracodawca za pełen okres zatrudnienia wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorem na stanowisku ślusarza, z powołaniem na Dział VIV, poz. 12, pkt 3 i 4 Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z 30 marca 1985 r. w sprawie stanowisk, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego.

dowód d: - kopia książeczki spawacza, k. 26-33;

- zeznania świadka J. K. ska , e-protokół z 23.02.2016 r., 00:06:39-00:24:00;

- zeznania świadka Z. K. ego, e-protokół z 23.02.16r., 00:24:45-00:36:00;

- przesłuchanie wnioskodawcy, e-protokół z 23.02.16r., 01:13:20-01:36:00 ;

- akta osobowe wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w L.;

- akta emerytalne wnioskodawcy;

W okresie od 21 stycznia 1985r. do 31 lipca 1991r. wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...)(...) we W.. Początkowo zajmował stanowisko spawacza i spawacza podstawowego, a w późniejszym okresie zatrudnienia, po ukończeniu kolejnych kursów spawania, na stanowisku spawacza specjalistycznego.

Wnioskodawca pracował w brygadach remontowych kotłów w Hucie (...) w L., Hucie (...) w G. oraz w Elektrowni (...). Wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy czynności związane z wycinaniem palnikiem gazowym zużytych elementów metalowych pieców, a następnie spawał w to miejsce nowe fragmenty. Zgodnie z posiadanymi uprawnieniami wykonywał spawy na tych elementach pieca, które podlegały dużym ciśnieniom. Było to spawanie dozorowane, prześwietlane rentgenem, a spawane elementy musiał sygnować przypisanym mu numerem identyfikacyjnym spawacza. Jednocześnie nie wykonywał żadnych prac ślusarskich związanych z przygotowaniem elementów spawanych. W brygadach w tym zakresie panował rozdział prac przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym i gazowym od prac ślusarskich.

W tym okresie zatrudnienia wnioskodawca został oddelegowany do pracy w charakterze spawacza specjalistycznego na terenie Czech od 11 kwietnia 1988r. do 28 lutego 1989r. Nie wykonywał na budowie eksportowej innych prac niż spawalnicze.

W okresie od 29 marca 1989 r. do 16 kwietnia 1989 r. wnioskodawca korzystał z urlopu bezpłatnego. W tym okresie nie wykonywał pracy.

W okresie od 17 kwietnia 1989r. do 5 czerwca 1991r. wnioskodawca kontynuował zatrudnienie na budowie eksportowej w Czechach, gdzie pracował od 17 kwietnia 1989r. do 30 marca 1991r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako spawacz specjalistyczny kotłów wodnych i parowych.

Po powrocie z Czech, od 6 czerwca 1991r. do 31 lipca 1991r. kontynuował wykonywanie dotychczasowej pracy spawacza w (...) we W. Oddział nr(...) L..

Pracodawca wystawił wnioskodawcy trzy świadectwa pracy w warunkach szczególnych za następujące okresy: od 21 stycznia 1985 r. do 10 kwietnia 1988 r., od 11 kwietnia 1988 r. do 28 lutego 1989 r., od 29 marca 1989 r. do 16 kwietnia 1989 r., od 17 kwietnia 1989 r. do 30 marca 1991 r. i od 6 czerwca 1991 r. do 31 lipca 1991 r. - osobno za dwa okresy przepracowane na terenie Czech i osobno za pozostałe okresy zatrudnienia w Polsce. W świadectwach tych wskazano, że ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace przy spawaniu elektrycznym na stanowisku spawacza, wymienionym w wykazie A, Dz. XIV, poz. 12 pkt 10 wykazu będącego załącznikiem nr 1 do Zarządzenia Nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z 12 sierpnia 1983 r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

d o w ó d: - kopia książeczki spawacza, k. 26-33;

- zeznania świadka J. K. , e-protokół z 23.02.2016 r., 00: 36 : 39 -00: 45 :00;

- zeznania świadka B. T. , e-protokół z 23.02.16r. , 00: 45 : 20 -00: 55:00;

- przesłuchanie wnioskodawcy, e-protokół z 23.02.16r., 01:13:20-01:36:00

- akta osobowe wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w (...) we W.;

- akta emerytalne wnioskodawcy;

Od 1 sierpnia 1991 r. do 30 czerwca 1995 r. S. N. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w L.. Zakład ten został założony przez współpracownika wnioskodawcy z (...). Zatrudniał on dwóch spawaczy - wnioskodawcę i L. S. (1) oraz dwóch monterów. Spółka zajmowała się remontami mniejszych elementów kotłów wodnych i parowych w Elektrowni w O.. Wykonywano spawanie orurowania kotłów. Spawanie rur było spawaniem specjalistycznym, znakowanym numerem spawacza. Wnioskodawca posiadał odpowiednie kwalifikacje, gdyż ukończył specjalistyczny kurs spawania rur w 1986r. Jako spawacz nie wykonywał żadnych prac związanych z przygotowaniem elementów spawanych, zajmowali się tym monterzy.

Od 1 kwietnia 1992r. do 30 czerwca 1995r. wnioskodawca korzystał z urlopu bezpłatnego i podjął zatrudnienie w Czechach, gdzie wykonywał prace przy spawaniu karoserii samochodów. Spawanie to odbywało się z użyciem automatu do spawania - zgrzewarek, a wnioskodawca umieszczał jedynie na taśmie elementy do zespawania.

d o w ó d: - kopia książeczki spawacza, k. 26-33;

- zeznania świadka L. S. (1), e-protokół z 23.02.2016 r., 00:55:29-01:12:00;

- przesłuchanie wnioskodawcy, e-protokół z 23.02.16r., 01:13:20-01:36:00 ;

- kopia świadectwa pracy z 30 czerwca 1995 r. w aktach kapitałowych ZUS;

- akta emerytalne wnioskodawcy;

Po reorganizacji spółki (...) wnioskodawca został zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w Ż., gdzie w okresach: od 24 lipca 1995 r. do 24 listopada 1996 r., od 1 lutego 1997 r. do 1 kwietnia 1997 r. i od 20 kwietnia 1997 r. do 30 kwietnia 1997 r. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu jako spawacz. Okres ten organ rentowy zaliczył wnioskodawcy z zaskarżonych decyzjach do szczególnego stażu pracy.

dowód : - przesłuchanie wnioskodawcy, e-protokół z 23.02.16r., 01:13:20-01:36:00;

- akta osobowe wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w (...). z o.o w Ż. ;

- akta emerytalne wnioskodawcy;

S. N. kontynuował następnie zatrudnienie w warunkach szczególnych przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, będąc zatrudniony w spółce (...) Sp. z o.o. w L. nieprzerwanie na stanowisku spawacza specjalistycznego, od 1 maja 1997 r. do 30 listopada 1999 r. W tym okresie korzystał z urlopów bezpłatnych w okresach: 01.05.1997 – 05.05.1997r., 13.12.1997r., 01.03.1998 r. – 31.03.1999r. Wnioskodawca był nieobecny w pracy z powodu choroby w dniach: 06-10.05 1997r., 26-27.06.1997r., 25-31.-7.1997r., 01.08.1997r.-14.11.1997 r., 29-31.12.1997 r., 01-03.01.1998r. W okresie urlopu bezpłatnego od 1.03.1998r. do 31.03.1999r. był zatrudniony przez (...) Sp. Jawna w L. do pracy na terenie Czech na stanowisku montera karoserii. Od 24.12.1998r. do 31.12.1998r. korzystał w tym zakładzie z urlopu bezpłatnego.

dowód : - zeznania świadka B. T. , e-protokół z 23.02.16r. , 00:45:20-00:55:00;

- przesłuchanie wnioskodawcy, e-protokół z 23.02.16r., 01:13:20-01:36:00;

- akta osobowe wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w (...) L. Sp.

z o.o w L.;

- akta emerytalne wnioskodawcy;

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych odwołanie wnioskodawcy jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Z dyspozycji § 4 ust. 1 tego rozporządzenia wynika, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, ma okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są

okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W sprawie bezspornym było, że na dzień 1 stycznia 1999r. wnioskodawca udowodnił przed organem rentowym ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Niespornym było też, że wnioskodawca spełnił pozostałe warunki prawa do emerytury wskazane w powyższych przepisach, poza wykazaniem co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ubezpieczony wywodził w tym względzie, iż pracę w szczególnych warunkach – poza zatrudnieniem w (...) Sp. z o.o. uwzględnionym przez organ rentowy - wykonywał także w okresach zatrudnienia wskazanych we wszystkich przedłożonych świadectwach wykonywania pracy w warunkach szczególnych zakwestionowanych przez ZUS, wystawionych przez kolejnych pracodawców, a nadto w spółce (...) Sp. z o.o. w L. - stale w charakterze spawacza.

W postępowaniu sądowym toczącym się na skutek odwołania od decyzji organu rentowego nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu ze świadków i z przesłuchania stron zawartych w Kodeksie postępowania cywilnego (art. 473 § 1 k.p.c.). Przepisy rozporządzenia regulującego postępowanie o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, zawierające ograniczenia dowodowe, także nie mają zastosowania w postępowaniu sądowym, opartym na zasadzie swobodnej oceny dowodów; Sąd kieruje się zatem ogólnymi regułami dowodzenia określonymi w art. 227-309 k.p.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006 r., I UK 176/06).

Mając powyższe na uwadze, Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe na okoliczność charakteru zatrudnienia wnioskodawcy w spornych okresach. W ocenie Sądu, przeprowadzone dowody z dokumentów zgromadzonych w uzyskanych w toku postępowania aktach osobowych wnioskodawcy oraz ze źródeł osobowych, tj. zeznań świadków i przesłuchania ubezpieczonego, pozwalały na poczynienie niewątpliwych ustaleń, że ubezpieczony spełnia sporną przesłankę szczególnego stażu pracy w wymiarze co najmniej 15 lat, co w konsekwencji pozwala na przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Zdaniem Sądu powyższe dowody pozwalały na zaliczenie do szczególnego stażu pracy następujących okresów zatrudnienia wnioskodawcy w charakterze spawacza:

- od 1 czerwca 1978 r. do 30 listopada 1978 r. w (...) Sp. z o.o. w P. (6 miesięcy);
- od 1 grudnia 1978 r. do 30 września 1984 r. w (...) S. z o.o. w L. (5 lat, 10 miesięcy);
- od 21 stycznia 1985r. do 10 kwietnia 1988 r. (3 lata, 2 miesiące i 20 dni), od 11 kwietnia 1988 r. do 28 lutego 1989r. (10 miesięcy i 18 dni), od 17 kwietnia 1989 r. do 30 marca 1991 r. (rok, 11 miesięcy i 14 dni) i od 6 czerwca 1991 r. do 31 lipca 1991 r. (1 miesiąc i 15 dni) - w (...) we W.;
- od 1 sierpnia 1991 r. do 30 marca 1992 r. (8 miesięcy) w (...) Sp. z o.o. w L.;
- od 6 maja 1997 r. do 12 grudnia 1997 r. i 14 grudnia 1997r. do 28 lutego 1998r. (łącznie 5 miesięcy i 27 dni - po wyłączeniu okresów urlopów bezpłatnych i zwolnień chorobowych) w (...) Sp. z o.o. w L..

Na podstawie w.w. dowodów Sąd nie miał wątpliwości co do tego, że wnioskodawca pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w podanych wyżej okresach w zakładach (...) we W., (...) Sp. z o.o. w L. i (...) Sp. z o.o. w L.. Zgodnie z angażami i świadectwami pracy z zatrudnienia w zakładach (...) i korespondującymi z tymi dokumentami zeznań świadków będących współpracownikami wnioskodawcy w wymienionych zakładach pracy, wynikało jasno i jednoznacznie, że wnioskodawca był zatrudniony zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami spawacza specjalistycznego, przy spawaniu elementów pieców i kotłów i rur, jakie podlegały znacznym ciśnieniom. Prace takie odpowiadają pracom wymienionym w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w dziale XIV pod poz. 12 - prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorym.

Sąd uznał, że zeznania świadka L. S. (1) oraz spójne z nimi wyjaśnienia wnioskodawcy potwierdzały w sposób wystarczający fakt zatrudnienia w charakterze spawacza w zakładzie (...) Sp. z o.o. w L., w sposób szczegółowy opisując okoliczności związane z zatrudnieniem ubezpieczonego w tym okresie oraz charakter wykonywanych przez niego prac.

Jakkolwiek za ten okres wnioskodawca nie dysponował świadectwem pracy w warunkach szczególnych, to rzeczywisty okres zatrudnienia w powyższym charakterze, wynikał również ze świadectwa pracy z 30 czerwca 1995 r.

Ustalając wymiar wszystkich powyższych okresów zatrudnienia w (...) we W., (...) Sp. z o.o. w L. i (...) Sp. z o.o. w L., Sąd pominął okresy urlopu bezpłatnego wnioskodawcy. Uwzględnił natomiast okresy dwóch prac eksportowych w Czechach przypadających na okres zatrudnienia w (...) we W. - od 11 kwietnia 1988 r. do 28 lutego 1989r. (10 miesięcy i 18 dni), od 17 kwietnia 1989 r. do 30 marca 1991 r. (1 rok, 11 miesięcy i 14 dni). W tych dwóch przypadkach Sąd dał wiarę wyjaśnieniom wnioskodawcy, iż wykonywał w Czechach wyłącznie prace spawania specjalistycznego, co zostało potwierdzone przez zakład pracy świadectwami wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Pozostałe okresy przypadające na zatrudnienie w ramach kontraktów zagranicznych podczas zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w L. nie podlegały uwzględnieniu, gdyż w ich czasie wnioskodawca wykonywał prace spawalnicze za pomocą zgrzewarek, na taśmach fabrycznych, co nie odpowiada pracom sklasyfikowanym w dziale XIV pod poz. 12 wykazu A - załącznika do rozporządzenia. Sąd nie doliczył też okresów pozostawiania wnioskodawcy na zwolnieniu chorobowym, jakie ustalił w oparciu o dokumenty zawarte w aktach osobowych i informacje wskazane w świadectwach pracy.

Odnosnie okresów zatrudnienia od 1 czerwca 1978 r. do 30 listopada 1978 r. w (...) Sp. z o.o. w P. (6 miesięcy) i od 1 grudnia 1978 r. do 30 września 1984 r. w (...) S. z o.o. w L. (5 lat, 10 miesięcy) Sąd dał wiarę twierdzeniom wnioskodawcy i zeznaniom świadków J. K. i Z. K., że mimo braku angażu spawacza i formalnych uprawnień, wnioskodawca w pełnych okresach zatrudnienia w tych zakładach pracował przy wstępnym, podstawowym spawaniu elementów pieców hutniczych. Wynika z nich spójnie, że remont pieców polegał wyłącznie na wykonaniu takich czynności jak wypalenie metalowych elementów zużytych i wspawaniu nowych. W brygadach w jakich pracował wnioskodawca był podział prac na prace ślusarskie – wykonywane zazwyczaj poza oddziałami huty, gdzie remontowano piece i prace wypalania i spawania podstawowego, „na styk” elementów nienarażonych na wysokie ciśnienie podczas pracy pieca i spawanie specjalistyczne, którego efekty były poddawane dozorowi i prześwietlane rentgenem. Pierwsze z wymienionych prac spawalniczych wraz z pracami wypalania palnikiem gazowym, wykonywali pracownicy, którzy posiadali umiejętność spawania lecz nie posiadali odpowiednich uprawnień formalnych. Prace spawalnicze specjalistyczne powierzane były zaś jedynie tym spawaczom, którzy zakończyli odpowiednie szkolenie i uzyskali kwalifikacje pozwalające na wykonywanie spawania dozorowanego.

Na taką organizację pracy w obu zakładach i politykę zatrudnienia spawaczy wskazywał także wnioskodawca. Jednocześnie, podobnie jak świadkowie, wykluczył swoje zaangażowanie w prace o charakterze niespawalniczym (przygotowanie elementów do spawania). Potwierdzili to świadkowie zatrudnieni z wnioskodawcą w tym samym czasie, w tej samej brygadzie. Jak wskazała przy tym ubezpieczona, uzyskał on umiejętności spawania i wypalania palnikiem gazowym w czasie nauki w szkole przyzakładowej. Wobec tego Sąd uznał za zasadne zaliczenie wnioskodawcy pełnym okresów zatrudnienia w (...) i (...) do pracy spawacza w warunkach szczególnych, mimo że uprawnienia spawalnicze uzyskał dopiero w roku 1982, co pozwalało mu na podjęcie spawania specjalistycznego. Dodatkowo wskazać należy, że prace w powyższych okresach wnioskodawca wykonywał na Wydziałach(...) w Hucie (...) i w Hucie (...), przy czym remonty odbywały się w czasie ruchu oddziałów, gdyż wyłączony był z użytku tylko remontowany piec, a pozostałe pracowały. Wykonywane prace można więc również zakwalifikować jako prace wskazane w Dziale XIV poz. 25 rozporządzenia.

W konsekwencji powyższych ustaleń, należało uznać, że łączny staż okresów uwzględnionych przez Sąd do szczególnego stażu pracy w charakterze spawacza, wraz z uwzględnionym przez organ rentowy okresem takiej pracy w wymiarze 1 roku, 5 miesięcy i 28 dni, jest wystarczający do spełnienia przez S. N. spornej przesłanki udowodnienia co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych, gdyż łączny wymiar tych okresów wynosi 15 lat, 2 miesiące i 12 dni.

Odnosnie terminu początkowego przyznanego świadczenia, to zgodnie z art. 100 ust. 1 ustawy emerytalnej prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej stanowi natomiast, że świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Jak wynika z akt ubezpieczeniowych, wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury 20 sierpnia 2015 r.,

a wymagany wiek emerytalny 60 lat osiągnął dopiero w dniu 15 września 2015r., zatem sporne świadczenie należało przyznać dnia osiągnięcia przez niego wieku emerytalnego.

Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w punkcie I wyroku zmienił zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., orzekając jak w sentencji.

W punkcie II wyroku Sąd ustalił, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.

Zgodnie z art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, że jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie z treścią art. 118 pkt. 1a ustawy emerytalnej, w przypadku ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego – organ rentowy wydaje decyzję w terminie 30 dni, przy czym za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się dzień wpływu do Zakładu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

W rozpoznawanej sprawie okoliczności niezbędne do przyznania wnioskodawcy prawa do żądanego świadczenia zostały wyjaśnione na etapie postępowania sądowego. Dopiero bowiem w wyniku przesłuchania świadków i wnioskodawcy oraz analizy dokumentacji zawartej w aktach osobowych i aktach ZUS możliwe było dokonanie oceny charakteru prac wykonywanych przez skarżącego w spornych okresach zatrudnienia i zakwalifikowania tych prac według obowiązującego wykazu A rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania Sąd orzekł, jak w sentencji.